

O B S A H.

První dějství. První obraz. Stalkářka Larina, naslouchajíc zpěvu svých dcer Tafány a Olgy, vzpomíná se starou chůvou na svá mladá léta, když tu zazní sbor venkovanů, přinášejících obžinkový snop. Jejich zpěv a veselí zcela jiné dojmy vzbuzuje v mysli veselé a bezstarostné Olgy než v zá-dumčivé Tafáně, již matka pro přílišné oddávání se dojmům románovým kárá.

Lenský, ženich Olgin, uvádí k Lariným nového souseda a přítele svého Oněgina. Blouznivé mysli Tafánině zdá se, že spatřuje v Oněginu předmět svých dávných dívčích snů, a mezitím, kdy Lenský s Olgou o horoucí své lásce hovoří, v srdci Tafánině klíčí láska k Oněginu, s nímž v hovoru sa-dem se prochází.

Druhý obraz. V tichu nočním Tafána, rozechvěna steskem a láskou, hledá útěchy v rozmluvě se svojí starou milovanou chůvou, již z lásky své se vyznává.

Propustivši chůvu, ve vášnivém pohnutí rozhodne se Tafána psáti Oněginovi a vkládá do listu svého horoucí projev své blouznivé lásky. Když za svi-

tání dobrá chůva přichází Taťanu buditi, tato odevzdává jí psaní a klade na srdce nedovtipné stařence, jak s listem naložiti.

Obraz třetí. V sadě Lariných dívky dělnice, živě prozpěvujíce, sbírají jahody. Taťana přichvátá trýzněna úzkostí, výčitkami a studem; setkává se s Oněginem. Oněgin chce důvěřivost její splatiti upřímností; vyznává, že nemožno mu upoutati se v rodinná pouta a že by manželství s mužem, jakým jest on, bylo pro ni jen trýzní, napomíná nezkoušenou dívčinu, aby se učila lépe vládnouti sama sebou.

Mezitím co Oněgin s Taťanou odchází, doznívá v dáli sbor děvčat, domů se vracejících.

Druhé dějství. První obraz. U Larinů je domácí ples na oslavu Taťanina svátku. Přítomnost Oněginova, jenž obyčejně společností venkovským se vyhýbá, vzbuzuje pozornost, zvláště když on s Taťanou do tance se pustí.

Oněgin, zaslechnuv klevety paní, horší se na přítele Lenského, jenž jej k účastenství na plese byl přemluvil a v pomstychtivém rozmaru živě dvoří se nevěstě Lenského, Olze. Olga se vzdorem odpovídá na výčitky žárlivého Lenského a kotillon mu odřká. Po francouzském kupletě, jež dvorný Triquet zapěje k počtě Taťany, počíná kotillon; průběhem jeho rozvíjí se prudká hádka mezi Oněginem a Lenským, jenž je zmítán žárlivostí a záští ke zrádnému příteli. Marně přítomní, poděšení výjevem tím, hledí usmířiti jich hněv, Lenský v záchvatu vášně vyzývá Oněgina na souboj, a tento vyzvání přijímá.

Obraz druhý. Lenský se sekundantem svým, Zářeckým, čekaje na Oněgina, loučí se v duchu se

sny mladých let a v teskném tušení o příští rozhodné chvíli vzpomíná na Olgu.

Oněgin, omlouvaje své zpoždění, představuje Zářeckému sluhu svého jako sekundanta. V poslední chvíli vzpomínka na bývalé přátelství zachvěje duši soubojníků, ale neztvrdí nad falešným studem a pomstychtivou záští. V souboji Lenský klesá — je zabit.

Dějství třetí. Několik let uplynulo od smrti Lenského. Oněgin, soužen stálým nepokojem v duši, potuloval se v dálných krajinách, a Taťána, již matka do Moskvy byla zavezla, provdala se, povolivši prosbám matčiným, za vážného generála, knížete Gremina.

O b r a z p r v n í. Oněgin po návratu z cest vstupuje opět do skvělých salonů petrohradských. V úžase a obdivu pozoruje vznešenou kněžnu, v níž poznává Taťánu. Nechtěje věřiti zrakům svým, táže se po ní knížete Gremina. Tento se Oněginu vyznává, že v pozdním věku vroucí láskou vzplanul a Taťáně, ženě své, jej představuje. Taťána přijímá Oněgina prostě a klidně, bez nejmenších rozpakův a klidem tím i zdánlivou netečností svou tím více rozněcuje Oněgina, v jehož duši probouzí se vášnivá láska.

O b r a z d r u h ý. Taťánu, v tichém stesku probírající se listem Oněginovým, překvapuje Oněgin a vrhá se jí k nohám.

Taťána připomíná mu tu chvíli, kdy chladným slovem zamítl její lásku. Láska neznámého děvčete jej nevábila — zdaž nyní pyšnití se chce před světem pohanou, vrženou na její čest?

Vášnivými výrazy lásky odpovídá Oněgin ke kruté té výčitce; ale Tatána upomíná jej na povinnost a čest. Přiznává, že jej miluje, ale náleží jinému a vždy věrna zůstane své přísaze. Marně Oněgin hledí ji zdržeti a uchvátiti horoucí svou vášní, Tatána odchází, opouštějíc jej na vždy...

